Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2012. gada 19. jūnijā *

Preču zīmes — Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2008/95/EK — Preču vai pakalpojumu, kuriem ir lūgta preču zīmes aizsardzība, identifikācija — Skaidrības un precizitātes prasības — Nicas klasifikācijas klašu nosaukumu izmantošana preču zīmju reģistrācijas mērķiem — Pieļaujamība — Preču zīmei piešķirtās aizsardzības apjoms

Lieta C-307/10

par *The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of the Trade Marks Act 1994, on Appeal from the Registrar of Trade Marks* (Apvienotā Karaliste) lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *High Court of Justice (Queen's Bench Division)* iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 27. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 28. jūnijā, tiesvedībā

Chartered Institute of Patent Attorneys

pret

Registrar of Trade Marks .

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un U. Lehmuss [*U. Lõhmus*] (referents), tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*], E. Levits, A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 11. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Chartered Institute of Patent Attorneys* vārdā – *M. Edenborough, QC,*

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Hathaway*, pārstāvis, kam palīdz *S. Malynicz, barrister*,

— Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *V. Štencel*, pārstāvji,

— Dānijas valdības vārdā – *C. Vang*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – angļu.

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *J. Kemper*, pārstāvji,

— Īrijas vārdā – *N. Travers*, *BL*,

— Francijas valdības vārdā – *B. Cabouat*, *G. de Bergues* un *S. Menez*, pārstāvji,

— Austrijas valdības vārdā – *E. Riedl*, pārstāvis,

— Polijas valdības vārdā – *M. Szpunar*, pārstāvis,

— Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes*, pārstāvis,

— Slovākijas valdības vārdā – *B. Ricziová*, pārstāve,

— Somijas valdības vārdā – *J. Heliskoski*, pārstāvis,

— Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes paraugi un modeļi) (ITSB) vārdā – *D. Botis* un *R. Pethke*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *F. W. Bulst* un *J. Samnadda*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2011. gada 29. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.), interpretāciju.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Chartered Institute of Patent Attorneys* (turpmāk tekstā – "*CIPA*") un *Registrar of Trade Marks* (Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde preču zīmju reģistrācijas jautājumos, turpmāk tekstā – "Reģistrators") saistībā ar minētās iestādes atteikumu reģistrēt kā valsts preču zīmi vārdisku apzīmējumu "IP TRANSLATOR".

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

3 Starptautiskā līmenī preču zīmju tiesības regulē Konvencija par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, kas parakstīta Parīzē 1883. gada 20. martā, pēdējo reizi pārskatīta Stokholmā 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. sējums, Nr. 11851, 305. lpp.; turpmāk tekstā – "Parīzes konvencija"). Visas dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses šajā konvencijā.

4 Saskaņā ar Parīzes konvencijas 19. pantu dalībvalstis, uz kurām tā attiecas, saglabā tiesības noslēgt savā starpā atsevišķas īpašas vienošanās rūpnieciskā īpašuma aizsardzībai.

5 Šī norma bija pamats Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, kas pieņemts Nicas diplomātiskajā konferencē 1957. gada 15. jūnijā, pēdējo reizi pārskatīts Ženēvā 1977. gada 13. maijā un kurā grozījumi izdarīti 1979. gada 28. septembrī (*Recueil des traités des Nations unies*, 1154. sējums, Nr. I-18200, 89. lpp.; turpmāk tekstā – "Nicas nolīgums"). Saskaņā ar šī nolīguma 1. pantu:

"1) Valstis, uz ko attiecas šis Nolīgums, veido īpašu Savienību un pieņem vienotu preču un pakalpojumu klasifikāciju, lai varētu reģistrēt [preču] zīmes [turpmāk tekstā – "Nicas klasifikācija"].

2) [Nicas klasifikācijā] ietilpst:

i) klašu saraksts līdz ar paskaidrojumiem, ja tādi ir vajadzīgi;

ii) alfabētisks preču un pakalpojumu saraksts [..] ar norādēm, kurās klasēs ietilpst katra prece vai pakalpojums.

[..]"

6 Nicas nolīguma 2. pants ar nosaukumu "Klasifikācijas juridiskais spēks un lietojums" ir formulēts šādi:

"1) Saskaņā ar šajā Nolīgumā paredzētajām prasībām [Nicas klasifikācijas] spēks ir tāds, kādu tai piešķir katra Īpašās savienības valsts. Citastarp [Nicas klasifikācija] neuzliek saistības Īpašās savienības valstīm nedz attiecībā uz jebkurai konkrētai zīmei piešķirtās aizsardzības apjoma novērtējumu, nedz pakalpojumu zīmju atzīšanu.

2) Katra Īpašās savienības valsts patur tiesības preču un pakalpojumu [Nicas klasifikāciju] izmantot kā pamatsistēmu vai apakšsistēmu [palīgsistēmu].

3) Oficiālos dokumentos un publikācijās, kas attiecas uz preču zīmju reģistrāciju, Īpašās savienības valstu kompetentās iestādes iekļauj [Nicas klasifikācijas] klašu numurus, kam piederas [kurās ietilpst] preces vai pakalpojumi, kuriem [preču] zīme ir reģistrēta.

4) Nosaukuma iekļaušana alfabētiskajā [preču un pakalpojumu] sarakstā nekādā ziņā neskar uz šo nosaukumu iespējami esošas tiesības."

7 Nicas klasifikāciju pārvalda Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas (*OMPI*) starptautiskais birojs. Šīs klasifikācijas klašu saraksts kopš 2002. gada 1. janvāra ietver 34 preču klases un 11 pakalpojumu klases. Katra klase ir apzīmēta ar vienu vai vairākiem vispārīgiem apzīmējumiem, kurus parasti sauc par "klašu nosaukumiem" un kuri vispārīgi norāda jomas, kurās principā ietilpst šīs klases preces un pakalpojumi. Preču un pakalpojumu alfabētiskais saraksts ietver aptuveni 12 000 ierakstu.

8 Atbilstoši Nicas klasifikācijas lietotāja rokasgrāmatai, lai nodrošinātu pareizu katras preces vai pakalpojuma klasifikāciju, ir jāiepazīstas ar preču un pakalpojumu alfabētisko sarakstu, kā arī ar paskaidrojumiem attiecībā uz dažādām klasēm. Ja preci vai pakalpojumu nevar klasificēt, izmantojot klašu sarakstu, paskaidrojumus vai preču un pakalpojumu alfabētisko sarakstu, vispārīgajās piezīmēs ir norādīti piemērojamie kritēriji.

9 Saskaņā ar *OMPI* datubāzi vienīgās dalībvalstis, kuras nav Nicas nolīguma līgumslēdzējpuses, ir Kipras Republika un Maltas Republika; tomēr tās izmanto Nicas klasifikāciju.

10 Ik pēc pieciem gadiem ekspertu komiteja pārskata Nicas klasifikāciju. Devītais izdevums, kas bija spēkā faktu pamatlietā laikā, kopš 2012. gada 1. janvāra ir aizstāts ar desmito izdevumu.

Savienības tiesības

Direktīva 2008/95

11 Ar Direktīvu 2008/95 ir aizstāta Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā direktīva, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.).

12 Saskaņā ar Direktīvas 2008/95 preambulas 6., 8., 11. un 13. apsvērumu:

"(6) Dalībvalstīm vajadzētu būt [..] tiesīgām noteikt procesuālos noteikumus attiecībā uz reģistrācijas ceļā iegūtu preču zīmju reģistrāciju, atcelšanu un spēkā neesamību. [..]

[..]

(8) Mērķu, pēc kuriem tiecas [dalībvalstu tiesību aktu] tuvināšana, sasniegšana prasa, lai apstākļi reģistrētas preču zīmes iegūšanai un paturēšanai visās dalībvalstīs kopumā būtu vienādi. [..]

[..]

(11) Aizsardzībai, ko iegūst reģistrēta preču zīme, kuras funkcija jo īpaši ir garantēt preču zīmi kā izcelsmes norādi, jābūt absolūtai identitātes gadījumā starp preču zīmi un tās apzīmējumu un starp precēm vai pakalpojumiem. [..]

[..]

(13) Visām dalībvalstīm uzliek saistības Parīzes Konvencija [..]. Nepieciešams, ka šīs direktīvas prasības ir pilnībā saskanīgas ar minētās konvencijas prasībām. Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu saistības, kas izriet no minētās konvencijas. [..]"

13 Direktīvas 2008/95 3. panta 1. un 3. punktā ir noteikts:

"1. Nereģistrē vai piereģistrēšanas gadījumā pasludina par spēkā neesoš[ā]m:

[..]

b) preču zīmes, kam nav nekādas atšķirtspējas;

c) preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējumiem vai norādēm, kuri var noderēt tirdzniecībā, lai apzīmētu preču veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, ģeogrāfisko izcelsmi vai preču ražošanas vai pakalpojuma sniegšanas laiku, vai citas preču raksturīgas pazīmes;

[..]

3. Preču zīmei neatsaka reģistrāciju vai, ja tā ir reģistrēta, nepasludina to par spēkā neesošu saskaņā ar 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, ja pirms reģistrācijas pieteikuma datuma un turpmākajā tās lietošanā preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju. Ikviena dalībvalsts bez tam var paredzēt, ka šo normu piemēro arī tad, ja atšķirtspēja iegūta pēc reģistrācijas pieteikuma datuma vai pēc reģistrācijas datuma."

14 Šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts:

"Preču zīmi nereģistrē vai, ja tā ir reģistrēta, pasludina par spēkā neesošu:

a) ja tā ir identiska agrākai preču zīmei un preces vai pakalpojumi, kam preču zīmi piemēro vai reģistrē [preču zīme ir pieteikta vai reģistrēta], ir identiski precēm vai pakalpojumiem, kuriem tiek aizsargāta agrākā preču zīme."

Paziņojums Nr. 4/03

15 Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) priekšsēdētāja 2003. gada 16. jūnija Paziņojuma Nr. 4/03 par klašu nosaukumu izmantošanu preču un pakalpojumu sarakstos Kopienas preču zīmju reģistrācijas pieteikumu un reģistrācijas vajadzībām (OV ITSB 9/03, 1647. lpp.) mērķis atbilstoši tā I punktam ir skaidrot un precizēt ITSB praksi "attiecībā uz klašu nosaukumu izmantošanu un šīs izmantošanas sekām, ja uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumiem vai reģistrāciju tiek attiecināts ierobežojums vai tie tiek daļēji atsaukti, vai ja uz tiem attiecas iebildumu vai atcelšanas procesi".

16 Saskaņā ar minētā paziņojuma III punkta otro daļu:

"Nicas klasifikācijā norādīto vispārīgo apzīmējumu vai pilnu klases nosaukumu izmantošana Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā ir atzīstama par pareizu preču un pakalpojumu norādīšanu. Šo apzīmējumu izmantošana ļauj veikt pareizu klasifikāciju un grupēšanu. [ITSB] neiebilst pret vispārīgo apzīmējumu un klašu nosaukumu izmantošanu tādēļ, ka tie esot pārāk neskaidri vai nenoteikti – pretēji dažu Eiropas Savienības valstu biroju un trešo valstu biroju praksei attiecībā uz dažiem klašu nosaukumiem un vispārīgajiem apzīmējumiem."

17 Paziņojuma Nr. 4/03 IV punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

"34 preču klases un 11 pakalpojumu klases ietver visas preces un pakalpojumus, tādējādi visu vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgo apzīmējumu izmantošana nozīmē lūgumu attiecināt reģistrāciju uz visām precēm vai pakalpojumiem, kas ietilpst šajā konkrētajā klasē."

Anglijas tiesības

18 Direktīva 89/104 Anglijas tiesībās tika transponēta ar 1994. gada Likumu par preču zīmēm (*Trade Marks Act 1994*, turpmāk tekstā – "1994. gada likums").

19 Atbilstoši šī likuma 32. panta 2. punkta c) apakšpunktam preču zīmes reģistrācijas pieteikumā tostarp ir jāietver "to preču vai pakalpojumu saraksts, attiecībā uz kuriem tiek lūgts reģistrēt preču zīmi".

20 Saskaņā ar šī paša likuma 34. panta 1. punktu:

"1. Preču zīmju reģistrācijas mērķiem preces vai pakalpojumus klasificē saskaņā ar aprakstīto klasifikāciju.

2. Visus jautājumus attiecībā uz klasi, kurā ietilpst preces vai pakalpojumi, izlemj Reģistrators, kura lēmumi nav pārsūdzami."

21 1994. gada likumu papildina 2008. gada Preču zīmju noteikumi (*Trade Marks Rules 2008*), kuros aplūkota Apvienotās Karalistes Intelektuālā īpašuma birojā (*UKIPO*) piemērojamā prakse un procedūra. Atbilstoši šo noteikumu 8. noteikuma 2. punkta b) apakšpunktam reģistrācijas pieteicējam preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tiek lūgta valsts preču zīmes reģistrācija, ir jānorāda tā, lai skaidri darītu zināmas to īpašības.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

22 2009. gada 16. oktobrī *CIPA*, pamatojoties uz 1994. gada likuma 32. pantu, iesniedza pieteikumu par nosaukuma "IP TRANSLATOR" kā valsts preču zīmes reģistrāciju. Lai identificētu ar šo reģistrāciju saistītos pakalpojumus, *CIPA* izmantoja Nicas klasifikācijas 41. klases nosaukuma vispārīgo formulējumu: "audzināšana; apmācība; izpriecas; sporta un kultūras pasākumi".

23 Ar 2010. gada 12. februāra lēmumu Reģistrators, pamatojoties uz valsts tiesību normām, kas atbilst Direktīvas 2008/95 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam, noraidīja šo pieteikumu. Reģistrators minēto pieteikumu interpretēja atbilstoši Paziņojumam Nr. 4/03 un secināja, ka tas ietver ne vien *CIPA* precizētos pakalpojumu veidus, bet arī visus citus Nicas klasifikācijas 41. klasē ietilpstošos pakalpojumus, tostarp tulkošanas pakalpojumus. Attiecībā uz šiem pēdējiem pakalpojumiem nosaukumam "IP TRANSLATOR", pirmkārt, neesot atšķirtspējas un, otrkārt, tas esot aprakstošs. Turklāt neesot nekādu pierādījumu, ka vārdiskais apzīmējums "IP TRANSLATOR" pirms reģistrācijas pieteikuma datuma būtu ieguvis atšķirtspēju izmantošanas rezultātā attiecībā uz tulkošanas pakalpojumiem. Tāpat *CIPA* neesot lūdzis, lai šie pakalpojumi tiktu izslēgti no tā preču zīmes reģistrācijas pieteikuma.

24 2010. gada 25. februārī *CIPA* par šo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā, apgalvojot, ka tā reģistrācijas pieteikumā neesot norādīti un līdz ar to neesot ietverti minētajā 41. klasē ietilpstošie tulkošanas pakalpojumi. Šī iemesla dēļ Reģistratora iebildumi pret reģistrāciju esot kļūdaini un *CIPA* reģistrācijas pieteikums esot noraidīts kļūdas dēļ.

25 Iesniedzējtiesa uzskata, ka ir skaidrs, ka tulkošanas pakalpojumi nav tādi, kurus parasti uzskata par "audzināšanas", "apmācības", "izpriecu", "sporta" vai "kultūras pasākumu" pakalpojumu apakškategoriju.

26 Turklāt no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka papildus alfabētiskajam sarakstam, kas ietver 167 ierakstus, kuros detalizēti uzskaitīti Nicas klasifikācijas 41. klasē ietilpstošie pakalpojumi, datu bāze, kuru uztur Reģistrators 1994. gada likuma piemērošanas nolūkā, ietver vairāk nekā 2000 ierakstu, kuros detalizēti uzskaitīti šajā 41. klasē ietilpstošie pakalpojumi, un *Euroace* datu bāze, kuru uztur ITSB Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.) piemērošanas nolūkā, ietver vairāk nekā 3000 ierakstu.

27 Iesniedzējtiesa norāda, ka, ja Reģistratora izmantotā pieeja būtu bijusi pareiza, uz visiem šiem ierakstiem, tostarp tulkošanas pakalpojumiem, attiektos *CIPA* reģistrācijas pieteikums. Šādā gadījumā pieteikums aptvertu preces vai pakalpojumus, kas nav norādīti ne šajā pieteikumā, ne arī kādā no tā izrietošā reģistrācijā. Tā uzskata, ka šāda interpretācija nav saderīga ar prasību skaidri un precīzi identificēt dažādas preces un pakalpojumus, kurus aptver preču zīmes reģistrācijas pieteikums.

28 Iesniedzējtiesa norāda arī uz *Association of European Trade Mark Owners* (*Marques*) [Eiropas Preču zīmju īpašnieku asociācijas] 2008. gadā veikto aptauju, kas liecināja, ka dažādās dalībvalstīs ir atšķirīga prakse – dažas kompetentās iestādes piemēro Paziņojumā Nr. 4/03 paredzēto interpretācijas pieeju, turpretī citas izmanto atšķirīgu pieeju.

29 Šajos apstākļos *The Person Appointed by the Lord Chancellor under Section 76 of the Trade Marks Act 1994, on Appeal from the Registrar of Trade Marks* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"Direktīvas 2008/95 [..] kontekstā:

1) Vai dažādas preces vai pakalpojumi, uz kuriem attiecas preču zīmes reģistrācijas pieteikums, ir jāidentificē skaidri un precīzi, un, ja tas tā ir, cik lielai ir jābūt skaidrības un precizitātes pakāpei?

2) Vai ir pieļaujams izmantot [Nicas] klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgos formulējumus, lai identificētu dažādas preces vai pakalpojumus, uz kuriem attiecas preču zīmes reģistrācijas pieteikums?

3) Vai ir nepieciešams vai pieļaujams šādu [Nicas] klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgo formulējumu izmantošanu interpretēt saskaņā ar Paziņojumu Nr. 4/03 [..]?"

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

30 ITSB savos rakstveida apsvērumos apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāatzīst par nepieņemamu, motivējot, ka tas ir mākslīgs tādā ziņā, ka Tiesas atbildei uz prejudiciālajiem jautājumiem neesot nozīmes, lai atrisinātu pamatlietu. Eiropas Komisija arī pauž šaubas par attiecīgās reģistrācijas reālo nepieciešamību.

31 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu izveidotā procedūra ir Tiesas un valsts tiesu sadarbības instruments, kura ietvaros pirmā sniedz otrajām tādas Savienības tiesību interpretācijas norādes, kas tām ir nepieciešamas, lai atrisinātu izskatāmās lietas (it īpaši skat. 1992. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-83/91 *Meilicke*, *Recueil*, I-4871. lpp., 22. punkts, un 2009. gada 24. marta spriedumu lietā C-445/06 *Danske Slagterier*, Krājums, I-2119. lpp., 65. punkts).

32 Īstenojot šo sadarbību, uz jautājumiem par Savienības tiesībām attiecas atbilstības prezumpcija. Valsts tiesas iesniegto lūgumu Tiesa var noraidīt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie vai tiesiskie apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (it īpaši skat. 2003. gada 16. oktobra spriedumu lietā C-421/01 *Traunfellner*, *Recueil*, I-11941. lpp., 37. punkts; 2006. gada 5. decembra spriedumu apvienotajās lietās C-94/04 un C-202/04 *Cipolla* u.c., Krājums, I-11421. lpp., 25. punkts, kā arī 2010. gada 1. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-570/07 un C-571/07 *Blanco Pérez* un *Chao Gómez*, Krājums, I-4629. lpp., 36. punkts).

33 Tomēr šajā gadījumā tas tā nav. Nav strīda, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikums patiešām ir iesniegts un ka Reģistrators, lai arī atkāpjoties no savas ierastās prakses, to ir noraidījis. Turklāt Savienības tiesību interpretācija, ko lūdz iesniedzējtiesa, faktiski ir objektīvi nepieciešama, lai panāktu risinājumu izskatāmajā lietā (šajā ziņā skat. 2005. gada 22. novembra spriedumu lietā C-144/04 *Mangold*, Krājums, I-9981. lpp., 38. punkts).

34 No tā izriet, ka iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāatzīst par pieņemamu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

35 Iesniedzējtiesa ar saviem trim jautājumiem, kuri ir jāizvērtē kopā, būtībā jautā, vai Direktīva 2008/95 ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir paredzēts, ka preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, tiek identificēti ar zināmu skaidrības un precizitātes pakāpi. Apstiprinošas atbildes gadījumā iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai, ņemot vērā minētās skaidrības un precizitātes prasības, Direktīva 2008/95 ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav pieļauts, ka valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs identificē minētās preces un pakalpojumus, izmantojot Nicas klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgos apzīmējumus, un tas, ka visu vienas konkrētas Nicas klasifikācijas klases nosaukuma vispārīgo apzīmējumu izmantošana tiek uzskatīta par [reģistrācijas] pieteikumu attiecībā uz visām precēm vai pakalpojumiem, kas ietilpst šajā konkrētajā klasē.

36 Vispirms ir jāatgādina, ka aizsardzības, ko iegūst preču zīme, mērķis, kā tas ir precizēts Direktīvas 2008/95 preambulas 11. apsvērumā, tostarp ir garantēt preču zīmi kā izcelsmes norādi, proti, garantēt patērētājam vai gala lietotājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot tam bez sajaukšanas iespējas atšķirt šo preci vai pakalpojumu no citas izcelsmes preces vai pakalpojuma (šajā ziņā skat. 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon*, *Recueil*, I-5507. lpp., 28. punkts; 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā C-273/00 *Sieckmann*, *Recueil*, I-11737. lpp., 34. un 35. punkts, kā arī 2009. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-529/07 *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, Krājums, I-4893. lpp., 45. punkts).

37 No tā izriet, ka apzīmējuma kā preču zīmes reģistrācija vienmēr ir jālūdz attiecībā uz konkrētām precēm vai pakalpojumiem. Kamēr reģistrācijas pieteikumā ietvertā apzīmējuma grafiskā attēla funkcija ir definēt precīzu preču zīmes piešķirtās aizsardzības priekšmetu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Sieckmann*, 48. punkts), šīs aizsardzības apjomu nosaka minētajā reģistrācijas pieteikumā identificēto preču un pakalpojumu raksturs un skaits.

Par skaidrības un precizitātes prasībām, identificējot preces un pakalpojumus

38 Vispirms ir jākonstatē, ka nevienā no Direktīvas 2008/95 normām nav tieši regulēts jautājums par attiecīgo preču un pakalpojumu identifikāciju.

39 Tomēr šis konstatējums nav pietiekams, lai secinātu, ka preču vai pakalpojumu noteikšana valsts preču zīmes reģistrācijas mērķiem ir jautājums, kas neietilpst Direktīvas 2008/95 piemērošanas jomā.

40 Lai gan ir taisnība, ka no Direktīvas 2008/95 preambulas 6. apsvēruma izriet, ka dalībvalstīm ir pilnīgas tiesības noteikt procesuālos noteikumus, tostarp attiecībā uz preču zīmju reģistrāciju (šajā ziņā skat. 2005. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-418/02 *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte*, Krājums, I-5873. lpp., 30. punkts, un 2007. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-246/05 *Häupl*, Krājums, I-4673. lpp., 26. punkts), tomēr Tiesa jau ir nospriedusi, ka preču un pakalpojumu, kurus var aizsargāt ar reģistrētu preču zīmi, rakstura un satura noteikšana ir pakļauta nevis reģistrācijas procesuālajiem noteikumiem, bet gan materiāltiesiskajiem nosacījumiem par preču zīmes piešķirto tiesību iegūšanu (iepriekš minētais spriedums lietā *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte*, 31. punkts).

41 Šajā ziņā Direktīvas 2008/95 preambulas 8. apsvērumā ir uzsvērts, ka mērķu, pēc kuriem tiecas dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana, sasniegšana prasa, lai apstākļi reģistrētas preču zīmes iegūšanai visās dalībvalstīs kopumā būtu vienādi (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Sieckmann*, 36. punkts; 2004. gada 12. februāra spriedumu lietā C-363/99 *Koninklijke KPN Nederland*, *Recueil*, I-1619. lpp., 122. punkts, un 2011. gada 22. septembra spriedumu lietā C-482/09 *Budějovický Budvar*, Krājums, I-8701. lpp., 31. punkts).

42 Attiecībā uz skaidrības un precizitātes prasību, identificējot preces un pakalpojumus, kas norādīti pieteikumā par apzīmējuma kā preču zīmes reģistrāciju, ir jākonstatē, ka atsevišķu Direktīvas 2008/95 normu piemērošana lielā mērā ir atkarīga no jautājuma, vai ar reģistrēto preču zīmi aptvertās preces un pakalpojumi ir norādīti pietiekami skaidri un precīzi.

43 Konkrēti, jautājums, vai uz preču zīmi ir vai nav attiecināms kāds no Direktīvas 2008/95 3. pantā paredzētajiem preču zīmju reģistrācijas atteikuma vai reģistrēto preču zīmju spēkā neesamības pamatojumiem, ir jāizvērtē *in concreto* saistībā ar precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir lūgta reģistrācija (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Koninklijke KPN Nederland*, 33. punkts, un 2007. gada 15. februāra spriedumu lietā C-239/05 *BVBA Management, Training en Consultancy*, Krājums, I-1455. lpp., 31. punkts).

44 Līdzīgi minētās direktīvas 4. panta 1. punktā paredzētie papildu iemesli atteikumam vai spēkā neesamībai, kas attiecas uz konfliktiem ar agrākām tiesībām, paredz preču vai pakalpojumu, kurus aptver abas konfliktējošās preču zīmes, identiskumu vai līdzību.

45 Turklāt Tiesa jau ir nospriedusi, ka, lai gan nav jāprecizē, konkrēti attiecībā uz kuru pakalpojumu vai kuriem pakalpojumiem tiek lūgta reģistrācija, jo šo pakalpojumu identificēšanai ir pietiekami izmantot vispārīgus formulējumus, tomēr reģistrācijas pieteicējam ir jāuzliek pienākums precīzi noteikt preces vai preču tipus, uz kuriem šie pakalpojumi attiecas, izmantojot, piemēram, citas, precīzākas norādes. Šī precizēšana veicina iepriekš minētajos punktos norādīto Direktīvas 2008/95 pantu piemērošanu, būtiski neierobežojot preču zīmei piešķirto aizsardzību (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte*, 49.–51. punkts).

46 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka preču zīmes reģistrācijas publiskajā reģistrā mērķis ir padarīt to pieejamu kompetentajām iestādēm un sabiedrībai, jo īpaši uzņēmējiem (iepriekš minētais spriedums lietā *Sieckmann*, 49. punkts, un 2004. gada 24. jūnija spriedums lietā C-49/02 *Heidelberger Bauchemie*, Krājums, I-6129. lpp., 28. punkts).

47 Pirmkārt, kompetentajām iestādēm pietiekami skaidri un precīzi jāzina ar preču zīmi aptvertās preces vai pakalpojumi, lai tās varētu pildīt savus pienākumus saistībā ar reģistrācijas pieteikumu iepriekšēju pārbaudi, kā arī atbilstoša un precīza preču zīmju reģistra publicēšanu un uzturēšanu (pēc analoģijas skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Sieckmann*, 50. punkts, kā arī lietā *Heidelberger Bauchemie*, 29. punkts).

48 Otrkārt, uzņēmējiem jāspēj skaidri un precīzi pārliecināties par to pašreizējo vai potenciālo konkurentu veiktajām reģistrācijām vai iesniegtajiem reģistrācijas pieteikumiem un tādējādi gūt labumu no atbilstošās informācijas par trešo personu tiesībām (iepriekš minētie spriedumi lietā *Sieckmann*, 51. punkts, kā arī lietā *Heidelberger Bauchemie*, 30. punkts).

49 Līdz ar to Direktīvā 2008/95 ir izvirzīta prasība, lai reģistrācijas pieteicējs preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, identificētu pietiekami skaidri un precīzi, lai ļautu kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem uz šī pamata vien noteikt lūgtās aizsardzības apjomu.

Par Nicas klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgo apzīmējumu izmantošanu

50 Ir jānorāda, ka Direktīvā 2008/95 nav ietverta nekāda atsauce uz Nicas klasifikāciju un līdz ar to tajā nav noteikts ne pienākums, ne arī aizliegums dalībvalstīm izmantot šo klasifikāciju valsts preču zīmju reģistrācijas mērķiem.

51 Tomēr pienākums izmantot šo instrumentu izriet no Nicas nolīguma 2. panta 3. punkta, kurā paredzēts, ka īpašās savienības valstu, starp kurām ir gandrīz visas dalībvalstis, kompetentās iestādes oficiālos dokumentos un publikācijās, kas attiecas uz preču zīmju reģistrāciju, iekļauj to Nicas klasifikācijas klašu numurus, kurās ietilpst preces vai pakalpojumi, attiecībā uz kuriem preču zīme ir reģistrēta.

52 Ņemot vērā, ka Nicas nolīgums tika pieņemts, pamatojoties uz Parīzes konvencijas 19. pantu, un ka Direktīvā 2008/95 atbilstoši tās preambulas 13. apsvērumam nav paredzēts ietekmēt dalībvalstu saistības, kas izriet no šīs konvencijas, ir jākonstatē, ka minētajā direktīvā ir pieļauts, ka valsts kompetentās iestādes pieprasa vai piekrīt tam, ka valsts preču zīmes reģistrācijas pieteicējs preces un pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tas lūdz preču zīmei piešķirto aizsardzību, identificē, izmantojot Nicas klasifikāciju.

53 Tomēr, lai garantētu Direktīvas 2008/95 lietderīgo iedarbību un labu preču zīmju reģistrācijas sistēmas funkcionēšanu, šādai identifikācijai, kā tas ir konstatēts šī sprieduma 49. punktā, ir jāatbilst minētajā direktīvā paredzētajām skaidrības un precizitātes prasībām.

54 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka daži Nicas klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgie apzīmējumi paši par sevi ir pietiekami skaidri un precīzi, lai ļautu kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem noteikt preču zīmei piešķirtās aizsardzības apjomu, savukārt citi nespēj izpildīt šo prasību tādēļ, ka tie ir pārāk vispārīgi un aptver ļoti atšķirīgas preces vai pakalpojumus, lai varētu būt saderīgi ar preču zīmes kā izcelsmes norādes funkciju.

55 Tādējādi kompetentajām iestādēm, lai noteiktu, vai šie apzīmējumi atbilst izvirzītajām skaidrības un precizitātes prasībām, katrā atsevišķā gadījumā vērtējums ir jāveic, ņemot vērā preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem reģistrācijas pieteicējs lūdz preču zīmes piešķirto aizsardzību.

56 Līdz ar to Direktīvā 2008/95 ir pieļauta Nicas klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgo apzīmējumu izmantošana, lai identificētu preces un pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, ja vien šāda identifikācija ir pietiekami skaidra un precīza, lai ļautu kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem noteikt lūgtās aizsardzības apjomu.

Par aizsardzības, kas izriet no visu vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgo apzīmējumu izmantošanas, apjomu

57 Ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir konstatējusi, ka preču zīmes reģistrāciju ir iespējams lūgt vai nu attiecībā uz visām precēm vai pakalpojumiem, kurus aptver viena Nicas klasifikācijas klase, vai arī attiecībā vienīgi uz dažām no šīm precēm vai pakalpojumiem (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Koninklijke KPN Nederland*, 112. punkts).

58 No iesniedzējtiesas lēmuma, kā arī no Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka pašreiz eksistē divas pieejas attiecībā uz Nicas klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgo apzīmējumu izmantošanu, proti, pieeja, kas atbilst no Paziņojuma Nr. 4/03 izrietošajai pieejai, saskaņā ar kuru visu Nicas klasifikācijas vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgo apzīmējumu izmantošana nozīmē pieteikumu attiecībā uz visām šajā konkrētajā klasē ietilpstošajām precēm vai pakalpojumiem, un gramatiska pieeja, kas paredz šajos apzīmējumos izmantotajiem terminiem piešķirt to dabisko un parasto nozīmi.

59 Šajā ziņā vairākums lietas dalībnieku, kas piedalījās tiesas sēdē, atbildot uz Tiesas uzdoto jautājumu, uzsvēra, ka šo divu pieeju paralēla pastāvēšana var ietekmēt labu preču zīmju sistēmas funkcionēšanu Savienībā. Konkrēti, tika uzsvērts, ka divu pieeju izmantošanas rezultātā var rasties atšķirība ne vien valsts preču zīmes aizsardzības apjomā, ja tā ir reģistrēta vairākās dalībvalstīs, bet arī šīs pašas preču zīmes aizsardzības apjomā, ja tā ir reģistrēta arī kā Kopienas preču zīme. Šāda atšķirība varētu tostarp ietekmēt prasības sakarā ar preču zīmes pārkāpumu iznākumu, jo šī prasība var būt sekmīgāka dalībvalstīs, kuras izmanto no Paziņojuma Nr. 4/03 izrietošo pieeju.

60 Turklāt situācija, kurā preču zīmes piešķirtās aizsardzības apjoms ir atkarīgs no kompetentās iestādes izvēlētās interpretējošās pieejas, nevis no reģistrācijas pieteicēja faktiskās gribas, var apdraudēt tiesisko noteiktību gan attiecībā uz minēto pieteicēju, gan attiecībā uz trešajām personām – uzņēmējiem.

61 Tādēļ, lai ievērotu iepriekš atgādinātās skaidrības un precizitātes prasības, valsts preču zīmes reģistrācijas pieteicējam, kurš izmanto visus Nicas klasifikācijas vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgos apzīmējumus, lai identificētu preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, ir jāprecizē, vai tā reģistrācijas pieteikumā ir paredzēts aptvert visas konkrētās klases alfabētiskajā sarakstā ietilpstošās preces vai pakalpojumus vai vienīgi dažas no šīm precēm vai pakalpojumiem. Ja reģistrācijas pieteikums attiecas vienīgi uz dažām šīm precēm vai pakalpojumiem, pieteicējam ir pienākums precizēt, kuras no šajā klasē ietilpstošajām precēm vai pakalpojumiem ir paredzēts aptvert.

62 Reģistrācijas pieteikumu, kas neļauj konstatēt, vai, izmantojot Nicas klasifikācijas vienas konkrētas klases nosaukumu, pieteicējs paredz aptvert visas šajā klasē ietilpstošās preces vai tikai daļu no tām, nevar uzskatīt par pietiekami skaidru un precīzu.

63 Tādējādi pamatlietā iesniedzējtiesai ir jānoskaidro, vai *CIPA*, izmantojot visus Nicas klasifikācijas 41. klases nosaukuma vispārīgos apzīmējumus, savā reģistrācijas pieteikumā ir precizējis, vai tas aptver vai neaptver visus šajā klasē ietilpstošos pakalpojumus, un, konkrēti, vai tā reģistrācijas pieteikumā bija vai nebija paredzēti tulkošanas pakalpojumi.

64 Līdz ar to uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka:

— Direktīva 2008/95 ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir izvirzīta prasība, lai reģistrācijas pieteicējs preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, identificētu pietiekami skaidri un precīzi, lai ļautu kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem uz šī pamata vien noteikt preču zīmes piešķirtās aizsardzības apjomu;

— Direktīva 2008/95 ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir pieļauta Nicas klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgo apzīmējumu izmantošana, lai identificētu preces un pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, ja vien šāda identifikācija ir pietiekami skaidra un precīza;

— valsts preču zīmes reģistrācijas pieteicējam, kurš izmanto visus Nicas klasifikācijas vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgos apzīmējumus, lai identificētu preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, ir jāprecizē, vai tā reģistrācijas pieteikums paredz aptvert visas šīs klases alfabētiskajā sarakstā ietilpstošās preces vai pakalpojumus vai vienīgi dažas no šīm precēm vai pakalpojumiem. Ja reģistrācijas pieteikums attiecas vienīgi uz dažām šīm precēm vai pakalpojumiem, pieteicējam ir pienākums precizēt, kuras no šajā klasē ietilpstošajām precēm vai pakalpojumiem ir paredzēts aptvert.

Par tiesāšanās izdevumiem

65 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir izvirzīta prasība, lai reģistrācijas pieteicējs preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, identificētu pietiekami skaidri un precīzi, lai ļautu kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem uz šī pamata vien noteikt preču zīmes piešķirtās aizsardzības apjomu.

Direktīva 2008/95 ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir pieļauta Nicas Nolīguma par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, kas pieņemts Nicas diplomātiskajā konferencē 1957. gada 15. jūnijā, pēdējo reizi pārskatīts Ženēvā 1977. gada 13. maijā un kurā grozījumi izdarīti 1979. gada 28. Septembrī, 1. pantā paredzētās klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgo apzīmējumu izmantošana, lai identificētu preces un pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, ja vien šāda identifikācija ir pietiekami skaidra un precīza.

Valsts preču zīmes reģistrācijas pieteicējam, kurš izmanto visus minētā Nicas nolīguma 1. pantā paredzētās klasifikācijas vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgos apzīmējumus, lai identificētu preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, ir jāprecizē, vai tā reģistrācijas pieteikums paredz aptvert visas šīs klases alfabētiskajā sarakstā ietilpstošās preces vai pakalpojumus vai vienīgi dažas no šīm precēm vai pakalpojumiem. Ja reģistrācijas pieteikums attiecas vienīgi uz dažām šīm precēm vai pakalpojumiem, pieteicējam ir pienākums precizēt, kuras no šajā klasē ietilpstošajām precēm vai pakalpojumiem ir paredzēts aptvert.

[Paraksti]